

Jónás Tamás IDŐSÍKOK

Eltűnnek, lassan, fényüket
még meg-megtöri az indulat,
de érezhető, nem tudható,
hiába szavaljuk, megmarad,
izmos folyó és lusta tó,
más tartalom, bár egy alak.
Az emlékek alatt pár titok
még világít, mint a vélemény.
Újraszőni a kárpitot
lehet. Felesleges remény.
Jönnek és mennek dolgaink,
mi maradunk meg már megint.
Összepakolni pár ruhát
minek, ha minden útra kész.
Feledkezésbe fordul át
a túlbecsült emlékezés.

kép | M. Karlsson, flickr.com